

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....117...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....12 ສິງຫາ 2024.....

ລັດຖະດໍາລັດ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 123/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 17/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 29 ກໍລະກົດ 2024.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **123** / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **28 / 06 / 24**

ມະຕິ

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃນວາລະຂອງກອງປະຊຸມຄັ້ງວັນທີ 20 ມິຖຸນາ 2024 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 55 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ດຳເນີນໄປຢ່າງ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບໍ່ໃຫ້ ປົກແຫ້ງ, ສູນພັນ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ, ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປອດໄພ ເຂົ້າໃນການປິ່ນປົວ, ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ສ້າງເປັນຜະລິດຕະພັນສິ່ງອອກ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກ ຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ສັດ, ແຮ່ທາດ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ທີ່ມີສັບພະຄຸນ ທາງດ້ານການຢາ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນຢູ່ໃນທຳມະຊາດ ຫຼື ປູກ, ລ້ຽງ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ໝາຍເຖິງ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ມີສັບພະຄຸນທາງດ້ານການຢາ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ປູກ, ລ້ຽງ ເຊັ່ນ ຕົ້ນ, ລຳ, ເບືອກ, ເຄືອ, ຮາກ, ຫົວ, ໝໍ້, ກົ່ງ, ກ້ານ, ແກ່ນ, ຕາ, ຍອດ, ໃບ, ດອກ, ໝາກ, ເມັດ ຫຼື ແກ່ນ, ກາຝາກພືດ, ເຊື້ອເຫັດ, ສະບໍ່, ເນື້ອເຫຍື່ອ, ນ້ຳມັນ, ຢາງ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ສັດທີ່ເປັນຢາ ໝາຍເຖິງ ສັດທີ່ມີສັບພະຄຸນທາງດ້ານການຢາ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ລ້ຽງ ເປັນຕົ້ນ ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມ, ສັດປີກ, ສັດເລືອຄານ, ສັດນ້ຳ, ສັດເຄິ່ງປີກເຄິ່ງນ້ຳ, ແມງໄມ້ ລວມທັງຊາກ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນຂອງສັດ;

3. ແຮ່ທາດທີ່ເປັນຢາ ໝາຍເຖິງ ທາດ ຫຼື ສານປະກອບອື່ນໆທີ່ມີສັບພະຄຸນທາງດ້ານການຢາ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ມີໂຄງສ້າງ, ອົງປະກອບ ແລະ ມີຄຸນສົມບັດສະເພາະຕົວ;

4. ຜະລິດຕະພັນຢາພື້ນເມືອງ ໝາຍເຖິງ ຢາທີ່ໄດ້ມາຈາກ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຊຶ່ງໄດ້ນຳມາປຸງແຕ່ງ, ຜະລິດ ເປັນຜະລິດຕະພັນຢາພື້ນເມືອງສຳເລັດຮູບ ໃນຮູບແບບດ່ຽວ ແລະ ໃນຮູບແບບປະສົມ ທີ່ມີສ່ວນປະກອບປະລິມານ ຕາມຄວາມແຮງ, ຂະໜາດບັນຈຸ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດສະຫຼາກ;

5. ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸ ຫຼື ທາດໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວົງການແພດ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໃຊ້ທົ່ວໄປໃນສັງຄົມ ເຊັ່ນ ຜະລິດຕະພັນເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ເຄື່ອງສຳອາງ;

6. ຜະລິດຕະພັນເສີມສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຈາກ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ແຮ່ທາດ, ສັດ ແລະ ວິຕາມິນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດສະຫຼາກຕົ້ນຕໍ ເພື່ອນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການເສີມສ້າງບາງຈຸລັງໃນຮ່າງກາຍ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນນຳໃຊ້ ເພື່ອກັນພະຍາດ ແລະ ປິ່ນປົວ;

7. ການສົ່ງອອກຄືນ ໝາຍເຖິງ ການນຳສົ່ງອອກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ກັບຄືນປະເທດຕົ້ນທາງພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ ເປັນຕົ້ນ ການວາງສະແດງ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

8. ການຖອດຮິດ ໝາຍເຖິງ ການແຍກທາດອອກຈາກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ມີລັກສະນະລວມສ່ວນ ແລະ ມີສ່ວນປະກອບຫຼາຍທາດປະສົມຢູ່ນຳທີ່ໄດ້ພາຍຫຼັງການຖອດຮິດ;

9. ການສະກັດ ໝາຍເຖິງ ການແຍກທາດໃດໜຶ່ງອອກຈາກການລວມສ່ວນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຖອດຮິດ ເພື່ອສະກັດໃຫ້ໄດ້ທາດດ່ຽວທີ່ມີສັບພະຄຸນທາງດ້ານການຢາ ຊຶ່ງມີລັກສະນະສະເພາະ;

10. ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ ໝາຍເຖິງ ເຂດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໂດຍສະເພາະ ເຂດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາບັນຊີ I ຊຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ, ຍົກເວັ້ນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ;

11. ເຂດຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ ໝາຍເຖິງ ເຂດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຊຶ່ງລັດຈັດສັນໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ເປັນຕົ້ນ ເຂດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ແລະ ບັນຊີ III ພ້ອມທັງມີການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ເປັນເຂດທີ່ສາມາດ ເກັບກູ້, ປຸກ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ແຕ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ;

12. ໄຊເຕັດ (CITES: Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຄ້າຂາຍ ສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ ແລະ ພືດປ່າ ທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນລະຫວ່າງຊາດ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງ ຢູ່ ວໍຊິງຕັນດີຊີ ຄັ້ງວັນທີ 3 ມີນາ 1973 ແລະ ສປປ ລາວ ເຂົ້າເປັນພາຄີ ໃນວັນທີ 1 ມີນາ 2004.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໂດຍຖືເອົາການຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ການສ້າງສວນອະນຸລັກຊີວະນານາພັນທີ່ເປັນຢາ, ການສ້າງສວນປຸກ ພືດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຢາ, ການລ້ຽງສັດທີ່ເປັນຢາ, ການສຳຫຼວດ, ການຟື້ນຟູ, ການຂຶ້ນບັນຊີ ແຮ່ທາດ ທີ່ເປັນຢາເປັນສຳຄັນ.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ດ້ວຍການວາງ
ນະໂຍບາຍ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ,
ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ
ໃສ່ການ ປຸກ, ລ້ຽງ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດລອງ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເປັນຜະລິດຕະພັນ
ຢາພື້ນເມືອງ ສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານ
ເພື່ອນຳໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາສາທາລະນະສຸກ, ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມ ສະເໝີພາບ, ຖືກຕ້ອງ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
4. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ, ບໍ່ໃຫ້ບິກແຫ້ງ, ສູນພັນ, ປອດໄພ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ;
6. ຮັບປະກັນການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບໍ່ໃຫ້ ບິກແຫ້ງ, ສູນພັນ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ຍືນຍົງ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຄຶ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄຸນນະພາບ, ເຂັ້ມແຂງ, ທັນສະໄໝ ແລະ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II

ປະເພດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 9 ປະເພດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະເພດຫວງຫ້າມ ຊຶ່ງແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາບັນຊີ I;
2. ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະເພດຄຸ້ມຄອງ ຊຶ່ງແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາບັນຊີ II;
3. ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະເພດທົ່ວໄປ ຊຶ່ງແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາບັນຊີ III.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮອງບັນຊີ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງອື່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 10 ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ I

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ I ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຫາຍາກໃນທຳມະຊາດ ທີ່ໃກ້ຈະ ບົກແຫ້ງ ຫຼື ສູນພັນ, ເກີດຢູ່ໃນບາງທ້ອງຖິ່ນ, ມີຄຸນຄ່າສູງ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 11 ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ມີຢູ່ໃນທຳມະຊາດ ໃນບາງ ທ້ອງຖິ່ນ, ມີຄວາມສ່ຽງໃນການບົກແຫ້ງ ຫຼື ສູນພັນ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສາມາດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 12 ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ III

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ III ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ມີຢູ່ໃນທຳມະຊາດ ຢ່າງກວ້າງ ຂວາງ, ບໍ່ບົກແຫ້ງ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການສູນພັນ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສາມາດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ພາກທີ III

ກົດຈະການຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 13 ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະກອບດ້ວຍກົດຈະການ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຳຫຼວດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;

2. ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
3. ການສ້າງແຜນຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
4. ການກຳນົດຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ເຂດອະນຸລັກພັນ;
5. ການສ້າງແຜນ ແລະ ການອະນຸຍາດ ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້;
6. ການຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້;
7. ການເກັບຮັກສາ, ການຖອດຮີດ ແລະ ການສະກັດ;
8. ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ;
9. ການ ຊື້ ຂາຍ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
10. ການສ້າງສວນ ຫຼື ຟາມປູກ ພືດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ;
11. ການສ້າງພິພິທະພັນ;
12. ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
13. ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
14. ການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ;
15. ລະບົບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
16. ກິດຈະການອື່ນທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 14 ການສຳຫຼວດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການສຳຫຼວດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການຊອກຄົ້ນ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຊະນິດ, ຈຳນວນ, ປະລິມານ, ສະພາບການຄົງຕົວ, ການຂະຫຍາຍຕົວ, ຄວາມໜ້າແໜ້ນ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການ ຮຽນຮູ້, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ການຂຶ້ນທະບຽນ, ການຂຶ້ນບັນຊີ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ສ້າງລະບົບຖານ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ສ້າງແຜນ ຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 15 ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການຂຶ້ນທະບຽນຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການເກັບກຳປະຫວັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ລວມທັງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເຊັ່ນ ຊີ້ທ້ອງຖິ່ນ, ຊີ້ວິທະຍາສາດ, ສ່ວນປະກອບ, ຖິ່ນກຳເນີດ, ປະເພດ, ສາຍພັນ, ແຫຼ່ງທີ່ມາ, ຕຳນິຮູບປະພັນ, ຈຸດພິເສດ, ເອກະລັກ, ພາກສ່ວນ ທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ສັບພະຄຸນ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ການແຈ້ງບັນຊີຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການລາຍງານປະຫວັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ນຳມາ ປູກ, ລ້ຽງ ໃນສວນ, ຟາມ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ລວມທັງການຄອບຄອງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ເພື່ອແຈ້ງຂຶ້ນບັນຊີຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ມີຢູ່ ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ນຳຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ.

ສຳລັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ລວມທັງ ຊາກ, ຂີ້ນສ່ວນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ນຳໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໄຊເຕັດ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບຂັ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂ ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 16 ການສ້າງແຜນຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການສ້າງແຜນຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການກຳນົດແຜນພັດທະນາຊັບ ພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ໂດຍກຳນົດ ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ, ເຂດຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້, ເຂດຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນ ຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 17 ການກຳນົດຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ເຂດອະນຸລັກພັນ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດຖິ່ນ ກຳ ເນີດ ແລະ ເຂດອະນຸລັກພັນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດ ດ້ວຍການ ມີ ສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ເປັນ ບ່ອນຂະຫຍາຍພັນ ແລະ ເປັນບ່ອນຮຽນຮູ້, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ ເປັນຢາ ພ້ອມທັງອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງເຂດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 18 ການສ້າງແຜນ ແລະ ການອະນຸຍາດ ຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະຈຳປີ ຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດ ຫຼື ຄວາມ ຕ້ອງການນຳໃຊ້ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດ ໃນການຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້.

ການອະນຸຍາດ ຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ບົນພື້ນຖານ ແຜນການຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;

2. ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ III ໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ ອະນຸຍາດ ຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ບົນພື້ນຖານ ແຜນການຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກ.

ສຳລັບ ການຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ແຮ່ທາດທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ບົນພື້ນຖານ ແຜນການຊຸດຄື້ນ, ເກັບກູ້ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ສໍາລັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ປຸກ, ລ້ຽງ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜນການຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້, ສາມາດ ຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງລາຍລະອຽດ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ການກຳນົດແຜນການຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບການສໍາຫຼວດເພື່ອ ຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດອະນຸຍາດ ແລະ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື, ເຕັກນິກວິຊາການ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານ ທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 19 ການຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນການຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງສະເໜີແຜນຕໍ່ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວຂໍອະນຸຍາດ ຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ນຳຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫຼື ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຕາມແຜນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຊຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຕາມຊະນິດ, ຈຳນວນ ແລະ ປະລິມານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ນຳໃຊ້ວິທີການ, ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ, ຖືກຕາມລະດູການ ແລະ ວິທີການອື່ນ ທີ່ມີຜົນກະທົບ ໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ການຂະຫຍາຍພັນ ຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 20 ການເກັບຮັກສາ, ການຖອດຮິດ ແລະ ການສະກັດ

ການເກັບຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການຮັກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຊຶ່ງສາມາດໃຫ້ທາດຢາ ນຳໄປປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ ສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ.

ການຖອດຮິດ ແລະ ການສະກັດ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຈາກລັດ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແນໃສ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບວັດຖຸດິບ ຕາມຈຸດປະສົງ ເພື່ອນຳໄປປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ເປັນຜະລິດຕະພັນ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ໂຮງງານຖອດຮິດ ແລະ ການສະກັດ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ທີ່ເໝາະສົມ ຕາມທິດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ສໍາລັບ ການເກັບຮັກສາ, ມາດຕະຖານ ການຖອດຮິດ ແລະ ການສະກັດ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 21 ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ

ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ແມ່ນ ການນຳເອົາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມາປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ເປັນຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ປຸງແຕ່ງ ຫຼື ຜະລິດ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະຖານ ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ

ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ທີ່ເໝາະສົມ ຕາມທິດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 22 ການ ຊື້ ຂາຍ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ I ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ຊື້ ຂາຍ ຢ່າງເດັດຂາດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີການສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳລັດຖະບານ.

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ສາມາດ ຊື້ ຂາຍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ III ສາມາດ ຊື້ ຂາຍ ທົ່ວໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການເກັບຊື້ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ພຶດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປຸກ, ລ້ຽງນັ້ນ ສາມາດ ຊື້ ຂາຍ ພາຍໃນໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ.

ການ ຊື້ ຂາຍ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 23 ການສ້າງສວນ ຫຼື ຟາມປຸກ ພຶດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ສ້າງສວນ ຫຼື ຟາມປຸກ ພຶດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຊາຊົນ ເພື່ອອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ, ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ບ່ອນຮຽນ ຮູ້ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ຄົນຮຸ່ນຫຼັງ ໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງສວນ ຫຼື ຟາມປຸກ ພຶດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ເປັນຜະລິດຕະພັນ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພຶດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຈະປຸກໃນສວນ ຫຼື ຟາມ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນຊະນິດພັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການການປຸກ ແລະ ການເກັບກູ້ທີ່ດີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງແຈ້ງ ຕໍ່ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອອອກເອກະສານຢັ້ງຢືນການປຸກ.

ມາດຕາ 24 ການສ້າງພິພິທະພັນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສ້າງພິພິທະພັນຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອເປັນ ສະຖານທີ່ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ວາງສະແດງ, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຕົວຢ່າງ ຊາກ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນຊັບພະຍາ ກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ເປັນບ່ອນ ຮຽນຮູ້, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແນໃສ່ໂຄສະນາ ປຸກຈິດສຳນຶກ, ເຊີດຊູສະຕິ, ສ້າງຄວາມສົນໃຈ, ຮັກ ແລະ ຫວງແຫນຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ທົ່ວປວງ ຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ການສ້າງພິພິທະພັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 25 ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ເປັນທຸລະກິດ ຕ້ອງມີເອກະສານອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍ ຈາກຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ມີເອກະສານອື່ນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ I ພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ລະຫວ່າງແຂວງຕໍ່ແຂວງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳ ພະແນກສາທາລະນະສຸກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ລະຫວ່າງ ເມືອງຕໍ່ເມືອງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ III ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ທີ່ໄດ້ຈາກການປຸກ, ລ້ຽງ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍ ແຕ່ຕ້ອງມີເອກະສານຢັ້ງຢືນການ ປຸກ, ລ້ຽງ ຈາກຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ.

ສຳລັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຢາ ທີ່ມີສານເສບຕິດ, ສານອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດ, ສັດ ແລະ ແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 26 ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ລະຫວ່າງ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ I ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;

2. ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ແລະ ບັນຊີ III ແມ່ນ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກຂັ້ນແຂວງ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ ແຜນການປະຈຳປີ ສຳລັບການ ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກຂັ້ນແຂວງ.

ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງຂໍອະນຸ ຍາດນຳ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຜ່ານການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອາຫານ ແລະ ຢາ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບການ ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທີ່ມາ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມພືດ, ສັດ ຈາກປະເທດ ຕົ້ນທາງ. ໃນກໍລະນີການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວນັ້ນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງກັບຄືນ ປະເທດຕົ້ນທາງຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີ ໄຊເຕັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 27 ການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ແຫຼ່ງແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ ທີ່ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ເກີດຂຶ້ນໃນປ່າທຳມະຊາດ ແລະ ປ່າປູກ ທີ່ລັດກຳນົດຂຶ້ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບການໃນການກຳນົດພື້ນທີ່, ການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງ ແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 28 ລະບົບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ລະບົບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ບ່ອນເກັບກຳ, ສັງລວມ, ເກັບຮັກສາ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃນຮູບແບບເຈ້ຍ ແລະ ຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສ້າງ, ປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເປັນຢາ ລວມທັງການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດັ່ງກ່າວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພະແນກສາທາລະນະສຸກຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ ປັບປຸງລະບົບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ລວມທັງ ສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນໃນ ລະບົບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມການ ອະນຸຍາດຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2

ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 29 ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການອະນຸລັກ, ປັບປຸງ, ປ້ອງກັນ ແລະ ການຄວບ ຄຸ້ມບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດ ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ.

ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະກອບດ້ວຍກິດຈະການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກຳນົດເຂດປົກປັກຮັກສາ;
2. ການກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມພະຍາດໄມ້, ປຶ້ງ, ແມງ ແລະ ສັດຕູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ;
3. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ;
4. ການປູກຈິດສຳນຶກ;
5. ກິດຈະການອື່ນ.

ມາດຕາ 30 ການກຳນົດເຂດປົກປັກຮັກສາ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດ ແຫຼ່ງແນວພັນພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ, ເຂດອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມຂໍ້ມູນຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ພ້ອມທັງອອກລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 31 ການກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ, ແມງ ແລະ ສັດຕູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ການກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ, ແມງ ແລະ ສັດຕູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການເຝົ້າລະວັງ, ຕິດຕາມ ການເກີດ, ລະບາດ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ, ແມງ ແລະ ສັດຕູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ທັນເວລາ.

ສຳລັບ ການກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ, ແມງ ແລະ ສັດຕູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32 ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ຂະບວນການ ເກັບ, ລວບລວມ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນ, ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອມາໝູນໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳເອົາຕົວຢ່າງ ຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເປັນຕົ້ນ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ເພື່ອໄປສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳລັດຖະບານ ຫຼື ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 33 ການປຸກຈິດສຳນຶກ

ການປຸກຈິດສຳນຶກ ແມ່ນ ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໂດຍຜ່ານສື່ມວນຊົນ, ການຮຽນ-ການສອນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການສ້າງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອປຸກລະດົມ ທົ່ວປວງຊົນ ເຊິດຊູສະຕິຮັກ, ຫວງແຫນ, ຖະໜອມ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ, ປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມໃນການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແບບຍືນຍົງ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການປຸກຈິດສຳນຶກ.

ໝວດທີ 3 ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 34 ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການ ຟື້ນຟູ, ຂະຫຍາຍພັນ, ປຸກ ແລະ ການລ້ຽງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ເຕັກນິກ, ວິຊາການ, ວິທະຍາສາດ ທີ່ເໝາະສົມ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບໍ່ໃຫ້ປົກແຫ້ງ, ສູນພັນ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມສົມດຸນທາງທຳມະຊາດ, ເພີ່ມຈຳນວນຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ, ເປັນວັດຖຸດິບທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ ແລະ ຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນ ຮັບໃຊ້ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 35 ການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການປະຕິບັດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາທີ່ມີສະພາບຊຸດໂຊມ, ຫຼຸດລົງ, ກະຈາຍບໍ່ສະໜ້າສະເໝີ, ມີຄວາມສ່ຽງໃນການສູນພັນ ຫຼື ໄກ້ສູນພັນກັບຄືນມາສູ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ.

ການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ມີ ສອງແບບ ຄື ແບບທຳມະຊາດ ແລະ ແບບປຸກເສີມ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳຫຼວດ ສະພາບການ ສືບພັນ, ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງ ຂອງ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ໃນເນື້ອທີ່ຈະດຳເນີນການຟື້ນຟູ;
2. ກຳນົດຂອບເຂດ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍ;
3. ກຳນົດຊະນິດ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ທີ່ແທດເໝາະກັບລະບົບນິເວດຂອງພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດ;
4. ສ້າງເປັນແຜນການ ຫຼື ໂຄງການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ຕິດພັນກັບກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
6. ຂຶ້ນທະບຽນເຂດຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 36 ແຜນການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ຂຶ້ນແຜນການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ໃນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຊຶ່ງໃຫ້ລະບຸແຈ້ງ ກ່ຽວກັບແນວພັນທີ່ຈະປຸກ, ສະຖານທີ່, ເນື້ອທີ່ ແລະ ທຶນ ລວມທັງຜູ້ດຳເນີນການ ຟື້ນຟູ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ.

ມາດຕາ 37 ການກຳນົດເຂດຟື້ນຟູ ແລະ ການເລືອກແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ສຳຫຼວດ ແລະ ກຳນົດເຂດຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ.

ການກຳນົດ ແລະ ເລືອກແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຈະປຸກໃນເຂດຟື້ນຟູ ໃຫ້ອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຂອງດິນ, ສະພາບອາກາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ເໝາະສົມ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 38 ການສົ່ງເສີມການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ດຳເນີນການຟື້ນຟູ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ ໂດຍຮັບຮູ້ສິດໃນການປົກປັກຮັກສາ, ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການນຳໃຊ້ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 ການຂະຫຍາຍພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນຢາ

ການຂະຫຍາຍພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການນຳເອົາ ຕົ້ນ, ລຳ, ເປືອກ, ເຄືອ, ຮາກ, ຫົວ, ໜໍ່, ກິ່ງ, ກ້ານ, ຕາ, ຍອດ, ໃບ, ດອກ, ໝາກ, ເມັດ ຫຼື ແກ່ນ, ກາຝາກພືດ, ເຊື້ອເຫັດ, ສະບໍ, ເນື້ອເຫຍື່ອ ແລະ ອື່ນໆຂອງ ພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາຊະນິດຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ປຸກ, ລ້ຽງ ມາຂະຫຍາຍພັນ ເພື່ອເພີ່ມ ປະລິມານ ແລະ ປ້ອງກັນການສູນພັນຂອງພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ.

ການຂະຫຍາຍພັນສັດທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການນຳເອົາສັດທີ່ເປັນຢາມາປະສົມພັນແບບ ທຳມະຊາດ, ເຄິ່ງທຳມະຊາດ, ການປະສົມພັນທຽມ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິຊາການອື່ນ ເພື່ອເພີ່ມຈຳນວນສັດທີ່ເປັນຢາ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານພັນທຸກຳ ແລະ ປ້ອງກັນການສູນພັນຂອງສັດທີ່ເປັນຢາ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂະຫຍາຍພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມວິທີການ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດວິທີການ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 40 ການປຸກ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ

ການປຸກ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ສາມາດດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ ຫຼື ເຂດທີ່ດິນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ຕາມກົດໝາຍ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ຕາມລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ ການຄັດເລືອກແນວພັນ, ການເກັບແກ່ນພັນ, ແນວພັນ ລວມທັງການນຳເຂົ້າແນວພັນ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຂັ້ນທະບຽນການປຸກ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງປຸກ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການ ການປຸກ ແລະ ການເກັບກູ້ທີ່ດີ ທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ ໃນການປຸກ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ດ້ວຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນອາກອນທີ່ດິນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 41 ການລ້ຽງສັດທີ່ເປັນຢາ

ການລ້ຽງສັດທີ່ເປັນຢາ ແມ່ນ ການນຳເອົາສັດມາລ້ຽງໃນສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໂດຍມີການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການນຳໃຊ້ແນວພັນ ແລະ ການບໍລິຫານ ຈັດການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັດທີ່ເປັນຢາ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ຈະເລີນເຕີບໂຕ, ມີຜົນຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ມີ ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລ້ຽງສັດທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ ວິທີການ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດທີ່ເປັນຢາ.

ໝວດທີ 4 ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 42 ປະເພດການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ປະເພດການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ;
2. ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອຄອບຄົວ;
3. ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມປະເພນີ;
4. ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອທຸລະກິດ.

ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທຸກປະເພດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ, ຄວາມສົມດຸນຂອງ ລະບົບນິເວດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທຸກປະເພດ ທີ່ໄດ້ຈາກການ ປຸກ, ລ້ຽງ ສາມາດ ເກັບກູ້ ແລະ ນໍາໃຊ້ໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແຕ່ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 43 ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນ ການນໍາເອົາຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເປັນຢາ ມານໍາໃຊ້ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມ ເປັນຕົ້ນ ໃຊ້ປົ່ນປົວ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານ ວິທະຍາສາດ, ອະນຸລັກ, ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 44 ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອຄອບຄົວ

ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອຄອບຄົວ ແມ່ນ ການນໍາເອົາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມານໍາ ໃຊ້ ເພື່ອບໍລິໂພກ, ຊົມໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ, ປົ່ນປົວ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບ ຊຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຂໍອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 45 ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມປະເພນີ

ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມປະເພນີ ແມ່ນ ການນໍາເອົາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມານໍາ ໃຊ້ ເພື່ອຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຖື ທີ່ເຄີຍປະຕິບັດກັນມາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 46 ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອທຸລະກິດ

ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອທຸລະກິດ ແມ່ນ ການນໍາເອົາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມານໍາໃຊ້ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງສວນ, ການສ້າງຟາມ, ການປຸງແຕ່ງ, ການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງ ອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ, ການສົ່ງຜ່ານ.

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອທຸລະກິດ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV

ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 47 ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ຕ້ອງຢືນຄຳຮ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ນຳກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ນຳກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ສຳລັບກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ຕ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ນຳຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕາມກົດໝາຍ.

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 48 ປະເພດທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ປະເພດທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປຸກ, ລ້ຽງ;
2. ການຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້;
3. ການຖອດອິດ ແລະ ການສະກັດ;
4. ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ;
5. ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ;
6. ການເກັບຊື້;
7. ການຈຳໜ່າຍ;
8. ທຸລະກິດອື່ນ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 49 ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ/ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ;
2. ມີເນື້ອທີ່, ທຶນ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ຢ່າງເໝາະສົມ;
3. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ/ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ;
4. ມີນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;

5. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 50 ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມແບບພິມ ທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ກຳນົດ;
2. ສຳເນົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ/ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ;
3. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ/ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ;
4. ເອກະສານອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 51 ການພິຈາລະນາການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງພິຈາລະນາການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດນັ້ນ ກໍໃຫ້ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ.

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມີອາຍຸການ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 52 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ການອະນຸຍາດ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກົດໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
3. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການລະເມີດກົດໝາຍ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານທຶນ ຫຼື ແຮງງານ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
5. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ຮຽກຄືນ ຜະລິດຕະພັນຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງ;
7. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
8. ເສຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຈະຖືກໂຈະໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

2. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

3. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແກ້ໄຂ ຫຼື ບໍ່ປັບປຸງ ຕາມການແຈ້ງເຕືອນແລ້ວ ໃຫ້ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ສັງໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 54 ການຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຈະຖືກຖອນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍມີເຫດຜົນພຽງພໍ;

2. ບໍ່ແກ້ໄຂ ຫຼື ບໍ່ປັບປຸງ ຕາມຄຳສັ່ງໂຈະ;

3. ລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ແລະ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

4. ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;

5. ບໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເປັນເວລາ ໜຶ່ງປີ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແລ້ວ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ V

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 55 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ ນາບຊູ່ ແລະ ໜີ້ນປະໝາດຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຫຼື ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ໃຫ້ ຫຼື ຮັບ, ເປັນສື່ກາງໃນການໃຫ້ ຫຼື ຮັບ ສິນບົນ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃນທາງບົດເບືອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;

4. ຊື້ ຂາຍ, ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ, ສົ່ງຜ່ານ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ທຳລາຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

5. ບຸກລຸກທຳລາຍ ຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ເຂດອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;

6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການອະນຸຍາດ;

2. ໂອນ ຫຼື ໃຫ້ເຊົ່າ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ແລະ ໃຊ້ວາຈາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ໃຫ້ສິນບິນ ແກ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ, ຜະລິດຕະພັນຢາພື້ນ ເມືອງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນເສີມສຸຂະພາບ ເກີນຄວາມເປັນຈິງ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ ຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ຫຼື ພັກພວກ ຂອງຕົນ;
2. ກົດໝ່ວງ ຖ່ວງດຶງ, ເມີນເສີຍ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ, ປອມແປງເອກະສານ, ນຳໃຊ້ເອກະສານ ປອມ, ທຳລາຍເອກະສານ ຫຼື ອອກເອກະສານໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
3. ຂໍເອົາ, ຮຽກເອົາ, ທວງເອົາ ຫຼື ຮັບເອົາສິນບິນ;
4. ເປັນທີ່ປຶກສາ, ເປັນພະນັກງານ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາ ກອນທີ່ເປັນຢາ;
5. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ລ່າອຽງ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ, ເລີ່ນເລີ້ ແລະ ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 58 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານ ສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ພະແນກສາທາລະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 59 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ, ປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເປັນລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
4. ນຳພາ ຊີ້ນຳ ການຄຸ້ມຄອງ, ການສຳຫຼວດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອຕັດປັບ ແລະ ກຳນົດ ບັນຊີຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາແຕ່ລະປະເພດ;
5. ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ຊອກຄົ້ນ ຫາແຮ່ທາດທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອພັດທະນາການນຳໃຊ້ ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ເປັນຢາປົວພະຍາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ເສີມສຸຂະພາບ;
6. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
7. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
8. ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ອະນຸຍາດ ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ I;
9. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ I ພາຍໃນປະເທດ;
10. ອະນຸຍາດ ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ແລະ ບັນຊີ III;
11. ສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງ ແຜນການຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II;
12. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
13. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
14. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃນການ ອະນຸຍາດ ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II;
15. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
16. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເປັນຢາ;
17. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
18. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ສຳຫຼວດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ແກ່ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
4. ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ຊອກຄື້ນ ຫາແຮ່ທາດທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອພັດທະນາການ ນຳໃຊ້ ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດ ເປັນຢາປົວພະຍາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ເສີມສຸຂະພາບ;
5. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ພ້ອມທັງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
6. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
7. ສະເໜີກະຊວງສາທາລະນະສຸກພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ແລະ ບັນຊີ III;
8. ສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງ ແຜນການຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ III;
9. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ລະຫວ່າງ ແຂວງຕໍ່ແຂວງ;
10. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
11. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
12. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃນການ ອະນຸຍາດ ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ III;
13. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
14. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມການ ມອບ ໝາຍ;
15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕໍ່ກະຊວງສາທາ ລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
2. ເຜີຍແຜ່, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ສຳຫຼວດຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ແກ່ພະແນກສາທາລະນະສຸກ;
4. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ການເຄື່ອນຍ້າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບັນຊີ II ລະຫວ່າງ ເມືອງຕໍ່ເມືອງ;
5. ອອກເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການປຸກ, ລ້ຽງ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
6. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ພ້ອມທັງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
7. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
8. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
9. ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕໍ່ ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 62 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ, ສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ ການປຸກ, ການລ້ຽງ, ນະໂຍບາຍໃນການ ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນຢາ ລວມທັງການອະນຸຍາດ ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ບົນພື້ນຖານແຜນການ ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 63 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍໃນການ ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ແຮ່ທາດທີ່ເປັນຢາ ລວມທັງສັງລວມແຜນຄວາມຕ້ອງການ ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ ບົນພື້ນຖານແຜນການຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 64 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດສັນ, ກຳນົດຂອບເຂດ ທີ່ດິນ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນການປູກ, ລ້ຽງ, ເຂດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງ ປຸງແຕ່ງ ຫຼື ໂຮງງານຜະລິດ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຜູ້ດຳເນີນ ທຸລະກິດ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ອື່ນ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 65 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ມາດຕາ 66 ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເປັນຢາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດ ກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 67 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ;
4. ເນື້ອໃນອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 68 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນການກວດການັ້ນ ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII

ວັນອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາແຫ່ງຊາດ ແລະ ງົບປະມານ

ມາດຕາ 69 ວັນອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາແຫ່ງຊາດ

ລັດ ກໍານົດເອົາວັນທີ 13 ພະຈິກ ເປັນວັນອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການສ້າງຂະບວນການ, ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອປຸກຈິດສໍານຶກ ທົ່ວປວງຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນ, ເຂົ້າໃຈ, ສົນໃຈ, ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຫວງແຫນ, ປະກອບສ່ວນໃນການ ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 70 ງົບປະມານ

ງົບປະມານທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ ດ້ວຍຮູບການ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ;
4. ລາຍຮັບອື່ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 71 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີຜົນງານ ດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 72 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ລະເມີດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 73 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 74 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 25 ກັນຍາ 2024 ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງ ລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ